

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Aurea Rosa id e[st] pre||clarissima expositio sup[er]
eua[n]gelia to||tius anni**

Mazzolini, Silvestro

Hagenaw, M.dxvi.

VD16 M 1751

D[omi]nica s[e]c[und]a in Quadragesima. Textus euangel[ij]. Matt. xv.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70365](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70365)

transformata p amore: q̄ d̄cūq̄ eius ver-
barz facta: z vestimēta amore ch̄il redo-
lebāt. In hac pre est documētū in sen-
su moralī. Isti em̄ discip̄li fecant eos q̄
vīsa per fidē magnitudie gl̄ie: z audita
voce p̄ceptōz dei: z p̄siderata cēlura et
p̄sultitate socioz ch̄il. i. sc̄toz cadūt p̄
pusillanimitatē z desperatōnē: s̄z ch̄is
eos cōfortat tactu sp̄s̄sancti z p̄bo suo
dicens. Jugum meū suave est: et onus
meū leue zc. Dar. xj.

**Dñica sc̄da in Quadragesima.
Textus euangel. Matt. xv.**

Egressus iesus: secessit
i pres tiri z sidonis. Et
ecce mulier chanaanēa
a finibus illis egressa cla-
mauit dicens. Miserere mei dñe
fili David: filia mea male a de-
monio vexat. Qui non r̄ndit ei
r̄sp̄. Et accedētes discip̄li eius
rogabāt eū dicētes. Dimitte eā
q̄ clamat post nos. Ip̄e aut̄ re-
sp̄dēns ait. Nō suz missus: ni-
si ad oues q̄ perierūt dom̄ isrl̄.
At illa venit et adorauit eū di-
cē. Dñe adiuua me. Qui resp̄dēs
ait. Non est bonū sumere panē
filioz et mittere canibz. At illa
dixit. Etiaz dñe. Nam z catelli
edūt de micis q̄ cadūt de mēsa
dñoz suoz. Tūc resp̄dēns ie-
sus ait illi. O mulier magna est
fides tua. Fiat tibi sicut vis. Et
sanata est filia eius ex illa hora.

Egressus iesus: se-
cessit in pres tiri et sidonis.
zc. Dar. xv. In p̄senti euā-
gelio r̄gunt̄ tria p̄ueta: q̄ s̄t.
Supplicatio: continuatio: imperatio.
Quantū ad p̄mūz ponit̄ sup̄plicatio
facta ch̄o a muliere chanaanēa. cū dicit̄.

(Egressus iesus) de tris iudatē p̄llē.
Nā sic ex terti euāgelistaz p̄z: ch̄is fū
erat rep̄hēsus a phariseis q̄ discip̄li sui
aliq̄n māducabat nō loq̄ manibz: q̄bus
ip̄e r̄ndit/ q̄ h̄ nō erat p̄ctm̄: nec redde-
bat hoiez coinq̄natū corā deo: q̄uls nō
negauerit esse quandā incultrātē: quā
tū in ch̄io norare nō potuerit. Illi autē
sc̄adaltzart̄ fuerit: z ch̄is eos acrit̄ rep̄hē
dit̄ dī. q̄ erāt hypocrīte faciētes. Quē ca-
suz de minimis: nō aut̄ de magnis. Et
tandē vt̄ ex deuotioē gētiliū onderet q̄n
ta esset iniquitas iudeoz: egressus est ab
eis (z secessit i pres tiri z sidonis) q̄ s̄z
Remig. erat̄ citates gētiliū: q̄ tiri fuit̄
metropolis chanaanēoz: et sidon erat̄
tmin̄ vt̄ idē dr̄. De his ciuitatibz vide
dñica xij. post festū trinita. Sed p̄ra
arguit̄ Ebry. q̄ hoc videt̄ esse p̄ illd̄ p̄
ceptū Dar. x. in vīā gētiliū ne abserit̄.
vbi p̄hibuit ap̄lis ne gētibz p̄dicarent.
Et soluit̄ idē Ebryf. dupl̄. Primo sc̄z
q̄ ip̄e nō erat̄ subiect̄ illi p̄cepto. Et ex
hac solone p̄ma Ebryf. h̄i p̄t: q̄ ch̄is
nō fecit̄ q̄cūq̄ p̄cepti. Nō aut̄ dr̄. Act.
j. Lepit̄ facere z docere: intelligit̄ q̄ ce-
pit̄ facere oīa q̄ docebat/ si erāt cōgru-
tia p̄one z statūi suo. Sc̄do soluit̄: q̄ n̄
fuit̄ ad p̄dicandū. Un̄ z Dar. vij. dr̄ q̄
ingressus domū nemine voluit̄ sc̄re: nō
volūtate b̄nplacit̄ q̄ sp̄ implet̄: s̄z signi-
q̄z ibibuit̄ discip̄lis ne eū manifestaret̄.
Et tū vt̄ idē dicit̄/ nō potuit̄ latere. i. p̄d
testare cōgruentie: sec̄ p̄r̄te absolura.
Ad q̄d p̄o iuertit̄ docet̄ Remiḡ dī. q̄
fuit̄ ad sanandū t̄rios z sidontos: vt̄ f̄i
liā huius m̄l̄erts: vt̄ p̄ el̄ fidē cōdēnaret̄
phariseoz z scribarz neq̄rtā. De hoc tū
p̄la habent̄ dñica vbi s̄. ita q̄ alit̄ solui
p̄t (et ecce mulier chanaanēa) Chana-
nēi terrā p̄missio nis incoluerit̄ ante iud̄
deos: sed ab eis prim̄ fuerit̄ occisi: prim̄
fugati: prim̄ in futurē redacti: z prim̄
in terra p̄missionis relict̄ in alt̄q̄bz locz
quē euertere aut̄ nō potuerit̄/ aut̄ negle-
xerūt. Samaritani aut̄ eandē terrā in-
coluerit̄ p̄ iudeos. i. post captiuitatē. x.
tribū missi a nabuchodonosor rege ba-
bylons. Nec aut̄ m̄l̄er fuit̄ chanaanēa z
n̄ samarites. Et s̄z b. mar. fuit̄ serophe

Dominicā. II. Quadragesime

diſſa genere. t. d. ſyria pbenſes. Eſt ei ſy
ria nomē gūale. pbenſis autē nō
mē cutuſdā ſpēat. ſe. tō dī ſyropheniſſa
ſa d. tall. p̄rara vel parte ſyrie oriunda.
Quidā tñ vt recitat Dḡ h̄iſt. legūt ei
ropbeniſſa: vt i h̄ exp̄maſ patria z regio
qz ſi erat d̄ pbenſiſſa regione q̄ etiā erat
de Tiro ciuitate ſic z dīdo. (A ſinibz il
lis egreſſa) Ch̄im ei ſeq̄baſ i via vt im
petraret ſanitate filie. Dar. tñ d̄r q̄
ad ch̄im accēſſit ext̄ſitē i domo: qd̄ vep̄
eſt p̄mo fm̄ Augu. qz tñ eā ſibi nō exau
diuit: ſeq̄baſ eū in via. Ch̄yſ. Chana/
nei q̄ expulſi fuerat vt nō p̄uerrēt ſu
deos: hi iudeis apparuerūt p̄uidētoreſ
vt ext̄rēt a terminis ſuis z accederēt ad
ch̄im. Cū autē hec m̄lier accēſſiſſz nihil
aliud q̄ miſcōiam poſtulauit. Hec ille.
Vñ ſeq̄ſ (clamauit) tāq̄ vehemēter an
xiata (dicēs) ei (miſerere mei dñe fili da
uid) z in h̄ fm̄ glo. oñd̄ſ magnitudo ſi
dei ei. qz ch̄im p̄ſeſſa eſt deu dī. Diſce
rere mei dñe. Nō em̄ dicimus miſerere
mei ad ſc̄tōs: ſz ora p̄ me br̄e paulē: aut
petre: ad deū aut miſerere mei fm̄ ſc̄m
Tho. Vñ ēr vt d̄r. ſij. diſ. xv. q. ſij. ar.
vj. q. ij. ad p̄mū. nō dicimus: ch̄ie ora p̄
nobis: ſz in q̄ bō oret: ſz ch̄ie miſerere n̄rī
qz ch̄is ſupponit ſuppoſitū eſnū cui nō
eſt orare: z etiā ad euitandū errozē Ar
r̄ij: vt d̄r ibi. z itē in diſt. xlv. q. ſij. ar. ij
ad tertū. Quāuis etiā dici poſſit: q̄ eo
tpe tali mō loq̄ndi etiā ad hoies puros
miſert̄ vtebant. Et hoiez: cū ſubdit. fili
Dauid. t. ch̄i. Nam vt elicit Dar. xij.
Iudet ch̄im quē ex Dauid ſemie expe
ctabāt: appellabāt anonomaliſce filiuz
Dauid. Et vt maḡ eū ad miſcōiaz ſle
ctat: ſubdit (filia mea male a d̄monio ve
raſ) In hac pre eſt morale documentū
qd̄ D̄iſg. rangit dicēs. Vide prudētiaz
femine. Nō ſuit ad hoies ſeducōres: n̄
q̄ſiuit inanes ligaturas: ſz oēs relinq̄ns
diaboli cultū: venit ad dñm. Hec ille.
Eſt z aliud: qz iſta m̄lier petēs miſert̄
cordiā: nō dixit miſerere mei de: ſz fili
Dauid. Rz em̄ de? ſp̄ fuerit miſert̄coris
eū q̄ntū ad effectū eſt i ſe ſuit magis
poſtq̄ fuit fili? dauid ſupra hūanitate:
qz oleo ſp̄ſſiſſi fuit ſic inunct? vt effect?

ſic mollis z māſuer? Eſa. lxx. Sp̄s dñi
ſuper me: eo q̄ vn̄xerit me. Illa vn̄ctio
mollificauit q̄tuoz olim duriffima z it̄
flexibilia. ſ. celū q̄ nullū hoiem volebat
ſuſcipere: z angelū q̄ nullā aiaz volebat i
celū portare: z deum q̄ hūanū gen? ſibi
nolebat recōcillare: z mortē q̄ bonos eē
malos ad iſeros deducebat. Et q̄ hoibz
erat odioſa nūc ē ſc̄tis am̄icabil̄ p̄ man
ſuetudie z nulli eoz dñat. Itaqz p̄ſida
mus valde i ch̄io: fm̄ illō Heb. ſij. A
eam? cū ſiducia ad thronū gr̄e ei. ſ. gra
Quātū ad ſc̄m tāḡſ p̄ſe (tloſum.
uerātia m̄lier? i petēdo ch̄io eā nō exau
diſſe ſtatim. Vñ ſubdit (Quī nō r̄ndit
ei ſb̄ū) nō ex ſupbia vel indignatōe: ſed
vt nob̄ onderet paciēt̄ia z p̄ſeuerātiam
m̄lier? fm̄ glo. Hiero. ar̄ ait. Nō ar̄ d̄ ſu
pb̄ia p̄bariſaica: nec ſtribaz ſup̄allo. ſ.
hec p̄ſeſſe b̄at: ſz ne ſp̄e ſnie ſue ſr̄? vt
deret: p̄ quā ſuſſerat i viā ḡtū ne abte
rit. Nolebat em̄ calūntatoribz occaſio
nē dare: p̄fectāq̄ ſalutē gentiū paſſiōis
z reſurrectiōis r̄pl̄ reſuabat. Hec ille.
Et ſc̄to n̄ r̄ndit ei ſb̄ū: vt deſideriū mu
lier? accederet. Et q̄rto: qz volebat diſſe
pulos p̄ ea exorare ad ſc̄adū q̄ pctōz all
q̄n̄ indiget ſc̄tōz orōnibz ad ventā p̄me
rendā. Et q̄nto vt ei? orōnis iſtantia cō
mēdaret: z nos ad idē ei? puocaret exē
plo (Et accedētes diſc̄p̄ſ) Hiero. Vel
qz ſgr̄abāt myſteria dñi: vt qz fuerant
miſcōia mort: vt qz voluerit ei? ipozunt
tate carere (rogabāt eū dicēs: dimitte
te eā) fm̄ Ch̄yſ. voluerit dicere vt exau
diſſet eā: ſz p̄ d̄m̄ ſūt locuti. Vñ poſſū
dicere q̄locuti ſt̄ p̄pe vt eā d̄m̄t̄terz. ſ.
p̄ſolatā acſi diceret. Expedias eā dādo
qd̄ pet̄it (qz clamat poſt nos) q. d. Nō re
cedit niſi exaudiat (ſp̄e aut̄ r̄ndēs at̄)
In domo nihil diſerat p̄p̄ calūntatores
iudeos: ne ei ipozpaſſent q̄ ḡt̄iles cura
bat vt docebat. (Nō ſū miſſus) ſ. ad cu
randū z p̄dicandū p̄ſonali fm̄ Remigt.
Vñ nō ſū miſſ? p̄mo z p̄nc̄ipali ſz Hie
ro. ſed ſec? ex rōnabili z p̄ct̄iali eā (niſi
ad oues q̄ p̄ierāt dom? iſrl̄) Iudet olim
fuerit oues d̄ qb̄ Eſa. xxxij. Oēs nos q̄
ſi oues errauim? ſz mō ſt̄ effecti canes:
d̄ qb̄ P̄s. Circūdedit me canes m̄tri

Feria secūda post

Aliquādo tñ chīs gentib; p̄dicauit: vt
samaritanis Joā. iij. ad significādū q̄
etiā in gētib; ecclia fundaret: s; ad eas
chīs nō accessit p̄sonalr: nisi p̄ trāsitum
vel ex alta specialī causa. Ad eas aut̄ ac
cessit p̄ ap̄los suos post passiōē z resur
rectiōē suam. (At illa venit) qñ. s. vide
bat angustiatā recedere fm̄ Chryf. (et
adorauit eū dicens) Domine adiuua me
Chryf. Ista chanantidīs pseuerāter:
fm̄ filii Dauid: deide dñm vocat: et
ad extremū deū adorauit. Hec ille. S; z
q̄nto pl̄ illa petebat: tāto plus chīs ne
gabatur: vt accederet ei⁹ desiderii z pse/
ueratē paciētā manifestaret. Tñ seq̄.
(Qui rñdes ait. Nō est bonū) regularitē
z vniuersalr (sumere panē:). i. doctrinā
z miracula (filioz). i. debitum filijs seu
iudeis fm̄ glo. generat; z educatis sub
cultu vni⁹ dei cui⁹ filij dicebant (z mī
tere canib;). i. gentilib;: cuiusmodi erat
ista: q̄ fm̄ Hilarū canes dicitur sūt: quia
esui sanguinis dediti erāt velut canes.
Chryf. Vide etiā mlier; prudētā: q̄lit
neq; z tradicere ausa est: neq; tristata ē
in alioz laudib; neq; molestata est in p̄
prio iudicio. Hec ille. Tñ seq̄ (At illa
dixit. Utiq; dñe). i. bonū ē aliqñ. s. i. ca/
su dare panē filioz canib; p̄p̄ perēt; de
uotionē: vel i signū fundatiōis ecclie in
gētib; future. Et in h̄ se canem vult ap̄
pellari: nō ztra dices chīs (Nā z catelli
edunt de micis q̄ cadūt de mensa dñoz
suoꝝ.) Tñ se mīn⁹ q̄ canē. i. catellū seu
parū canē dicit: fm̄ Chryf. iudeos autē
pl̄ q̄ filios. i. dños. Ac si dicat fm̄ eun
dē. Si canis sum: nō sum aliena. Canē
me dicit: q̄ nutri me vt canē. Nō possū
relinq̄re mensaz dñi mei. Hec ille. Tñ
fm̄ Hiero. si quis p̄sideret p̄ba et gesta
hui⁹ mlieris videbit fuisse magne fidel
in credēdo z paciētē i rolerādo reput
sam: z humilitatē vbi micis seu reliqui
is se p̄sentam dicit. Est autē mica parua
seu minima reliquia vel fragmē panis.
Sed quare ita rigidus fuit fons pse/
ueratis chīs hucusq;: Ad h̄ dicit p̄mo fm̄
Chryf. q̄ hoc fecit ad nostrā vtilitatē:
quia sciebat mulierē ita esse diciturā vt
dixit. z sedo iuxta Hieroñ. ne daret iu/
deis causam calūniandi: vt dictum est.

In hac pte est documētū morale: vel
si qd̄ vis obtinere a dño: nō statim desin
stas si p̄ma vice nō exaudiar;. Tñ Bie.
xxvj. moral. Nemo qz tard⁹ audif; cre
dat q̄ a sup̄na cura negligat. Sepe em̄
nostra desideria qz celeriter fiūt: nō ex
audiūt; z qd̄ implert concite petim⁹ ex
īpa mell⁹ tarditate p̄perat. Hec ille.

Quātū ad tertiū tangit impetratio/
quā fides/hūilitas/paciētia/z pseuerā
tia meruit. Tñ dī. (Tūc) visa omī eius
p̄tute (respōdēs Iesus) fons pietatis z
clemētē: q̄ oēs cupiebat a se discedere
psolaros. (At illi. O mlier magna est
des tua. Fiat tibi sic vis) acti dicit fm̄
Chryf. Fides tua maior his audire p̄:
vex interim fiat tibi sicut vis. Hec ille
(Et sanata est filia ei⁹ ex illa hora) quia
chīs tanq; de⁹ vbiq; est et vbiq; opat.

In hac parte est morale documētū
q̄ mlier. i. p̄sona cui⁹ filia. i. aia verat; a
diabolo p̄ peccatū mortale: nō debz cō
fidere tm̄ in auxilio ap̄loꝝ. i. serozorum
dei: s; ip̄amer debet adire chīm z mīse
ricordiā petere. Chryf. Inredā q̄lter
apostolis nō impetrātib; impetrat illa
tamagnū qd̄ est istantia oionis. Erem
p̄ nostris noris a nob vult magis rogat
ri q̄ ab alijs p̄ nobis.

Allegorice at̄ ista mlier fecit ecclia
sanctā v̄l hūanā dignitatē: q̄ ex īpa sua
hūilitate supplicat chīs ne p̄ idolatriaz
z varia pctā verat; a diabolo sua filia. i.
gentilitas: quā radē chīs curauit q̄ntuz
ad sufficientiā p̄ suā passiōē.

Anagogice v̄o significat eccliaz ml
umphantē q̄ supplicat p̄ filia: id est pro
militante vt eam deus educat de hoc se
culo in quo tamultipliciter p̄ culpas et
penas a diabolo verat;.

Moraliter v̄o significat quālibz p̄
sonā supplicantē p̄ aia: vel etiā īpam ec
clesiā cui⁹ singule anie sunt filie gene/
rate p̄ baptisimū: que lamētabiliter plo
rat pctā z transgressiōēs aiaz. Anima
aut̄ peccatrix aliquādo verat; male: v̄o
in p̄per; est intemperās: z in aduersis
impatēs. Aliqñ autē petus: in pctis. i.
superbie/auaricie/z luxurie: qz sicut col

Dñicam. II. Quadra.

Ugit ex dicit Salomonis tria sūt q̄ nō sūt hōiem q̄scē, e in domo iua. scz fūmus. i. supbia: z stillicidiū. i. auaricia/ q̄ stillat anxietates varias in cor: z mala yroz. i. cōcupia carnalis. Aliqñ pessime: qñ. i. iam p̄uenit peccare. qz fz Augusti. cōsuetudo est fortissima carēna: necessitas ad malum.

Feria. scda. Ter. euā. Jo. viij. ca.

Ego vado et q̄retis me: z in pctō v̄ro moriemī. Quo ego vado vos nō potestis venire. Dicebāt ergo iudei. Nunq̄d interficiet semetipm̄? Quia dicit: q̄ ego vado vos nō potestis venire. Erō dicebat eis. Vos de deorsum estis: ego de supius sum. Vos de mūdo hoc estis: ego nō sum de hoc mūdo: Dixi ḡ vobis: qz moriemini in pctis v̄ris. Si em̄ non crediderit: qz ego sum: moriemini in pctō v̄ro. Dicebāt ḡ ei: Tu q̄s es: Dixit eis iesus. Principiū: q̄er loq̄z vobis. Multa habeo de vobis loq̄ et iudicare. Et q̄ mihi me verax est. Et ego q̄ audiui ab eo hec loquor in mūdo. Et nō cognouerūt: qz p̄iem eis dicebat deū. Dixit ergo eis iesus. Eū exaltauerit filii hoīs: tūc cognoscet: qz ego sum et a me ip̄o facio nihil: sed sicut docuit me pater hec loq̄. Et q̄ me misit meū est: z nō reliq̄t me solū qz ego q̄ placita sūt ei facio sp̄.

Ego vado et q̄retis me. Joā. viij. In p̄sent euāgelio ranguit tria p̄icta: que sūt. Cōminatio: interrogatio: p̄nunciatio. Quantū ad p̄nū eb̄us cōminat: est iudeis si nō crederēt: qz est

magnā penā. i. mortē in pctō mortali: z p̄ter gehēnā. D̄r ḡ. (Dixit iesus turbis iudeoz) in publica p̄dicatiōe (ego vado) ad celū p̄ mortē fm̄ Heb̄. Vado inq̄. i. nō ipelloz aut trahoz: sz sp̄ote vado. i. morioz. Vado inq̄ de p̄nti. i. in p̄ximo est vt vadā (z q̄retis me) Cōtra: qz si q̄suisent/ quō d̄z qz morient in pctō vt seq̄t. Ad h̄ d̄z fm̄ Chry. z Augu. qz nō erāt cū q̄suisent desiderio/ sz odio: qz cū post mortē p̄secuti sūt in mēbris sic an̄ mortē in p̄sona/ occidēdo ap̄los: z de cluitate in citate p̄sequēdo (z in pctō v̄ro) in singulari fm̄ Be. vt oñdat q̄ illud scelus erat oibz cōc. i. infidelitas (moriemini) Cōtra: qz mlti eoz crediderūt in eum: vt post d̄z. Ad h̄ d̄z Chry. qz iste fmo ad illos dirigebat q̄s nouerat eb̄is nō eē credituros. Vel p̄t dicit qz loq̄t cōminatio: rie z p̄ditionalr. i. si nō p̄nterēt. Vel alit fm̄ Chry. (q̄retis me). i. tpe destructionis hierlm̄ opp̄si (z nō inuentis) qz nō ferā vobis auxiliū. Erāt em̄ tpe illi destructionis qdā mēores ch̄i: qz facta est circa. xliij. annū a passiōe ei: z poterāt cogitare qz p̄t sanguinē eb̄i desolabat citas infidelis. (Et in pctō v̄ro). i. in infidelitate vel scelere mortis mee (moriemini) morte. i. aie z corpis. z morte gehēne. Dicit aut̄ q̄s in aliq̄ pctō mori: v̄l qz in eo sine p̄nia finit vitā: vel qz in p̄nitionē ei: mori: vt mori in pctō sit mori p̄t pctm̄. Et veerqz sensus p̄gruit in p̄posito. Et nota qz eb̄us mortu⁹ est p̄ pctō. i. delēdo: seti aut̄ moriū pctō: illd̄ in se mortificādo. scelerati v̄o in pctō ei subiciēdo: sic vestit⁹ mori in vestimenro/ vel in pctō. i. p̄t pctm̄. Est etiā notā dū fm̄ s. Tho. qz si intelligat h̄ de morte corpali: in pctis suis mori q̄ vsqz ad mortē in illis p̄seuerat. Si v̄o intelligat de morte p̄ti. de q̄ in ps. Vozs pctōz pessima. hāc mortē p̄cedit qdā infirmitas sic z mortē corpale. Nam q̄ diu peccatū est remediabile/ est q̄s qdā infirmitas: sed q̄ est irremediabile simplr: vt post hāc vitā: v̄l q̄ ad ip̄m vt pctm̄ in sp̄m̄ctm̄ tūc causat mortē. j. Jo. v. Est peccās pctm̄ ad mortē: n̄ p̄ illo dico vt roget q̄s. z fz h̄ p̄nūciat dñs iudis infirmitas
o iij